

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. M.**, zast. JUDr. Martinem Šmerdou, advokátem, se sídlem Brno, Vránova 39, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2005, č. j. 55 Az 210/2004 – 27,

t a k t o :

- I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci žalobkyně JUDr. Martinu Šmerdovi, advokátu, se sídlem Vránova 39, Brno, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 1271,50 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 30. 8. 2005, č. j. 55 Az 210/2004 – 27, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2004, č. j. OAM-1981/VL-07-04-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobkyni udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu) a současně bylo rozhodnuto o tom, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování podle § 91 tohoto zákona. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala včas kasační stížnost žalobkyně (dále jen stěžovatelka) a to z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 1. 2006 k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 7. 3. 2006 vrátil věc Krajskému soudu v Brně za účelem rozhodnutí o návrhu stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 16. 5. 2006, č. j. 55 Az 210/2004 – 65, ustanovil stěžovatelce pro řízení o kasační stížnosti zástupce JUDr. Martina Šmerdu, advokáta, se sídlem Vránova 39, 621 00 Brno. Usnesení nabylo právní moci dne 25. 5. 2006.

Podáním ze dne 17. 5. 2006, které došlo Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 5. 2006, vzala stěžovatelka podanou kasační stížnost zpět v celém rozsahu.

Věc byla poté předložena Nejvyššímu správnímu soudu dne 13. 6. 2006.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovač svůj návrh zpět. Podle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co byl spis poprvé předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu (2. 1. 2006), Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna zástupci stěžovatelky JUDr. Martinu Šmerdovi, advokátu, se sídlem Vránova 39, 621 00 Brno, který byl ustanoven pro řízení o kasační stížnosti Krajským soudem v Brně, byla stanovena za jeden úkon právní služby ve výši 1000 Kč podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů (převzetí a příprava zastoupení podle ustanovení § 11 odst. 1b téže vyhlášky) a náhrada hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 75 Kč za jeden úkon. Protože ustanovený advokát prokázal, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Částka daně, vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., činí 204,30 (zaokrouhleno 204,50 Kč). Ustanovenému zástupci se tedy přiznávají náhrady nákladů v celkové výši 1279,50 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. června 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu

